

Sygn. akt V KKN 552/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 17 stycznia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Ewa Gaberle

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2001 r.

sprawy **J. S.**

ukaranego za wykroczenie określone w art. 94 § 1, 86 § 1 kw i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę ukaranego

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 9 lipca 1998 r., sygn. IV Kz [...]

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w G.

z dnia 13 listopada 1997 r., sygn. II Kws [...]

- 1) oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zasądza od J. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powyższe rozstrzygnięcie, wydane w trybie art. 535 § 2 kpk (w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2000 r.), nie wymaga pisemnego uzasadnienia.

Poprzestać więc można na następujących uwagach:

Oczywiście bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 61 § 3 KPSW wskutek przyjęcia w zaskarżonym postanowieniu, iż orzeczenie Kolegium d/s Wykroczeń w G. z dnia 7 sierpnia 1997 r. nie ma charakteru zaocznego. Wydanie orzeczenia zaocznego może bowiem nastąpić wyłącznie w sytuacji określonej w art. 52 § 1 KPSW tzn. gdy obwiniony, będąc prawidłowo wezwany, nie stawi się na rozprawę, podczas gdy w niniejszej sprawie obwiniony J. S. był obecny na rozprawie w dniu 7 sierpnia 1997 r. Skoro zaś na rozprawie tej umożliwiono mu zrealizowanie prawa do obrony, w tym także prawa do złożenia wyjaśnień, lecz z prawa tego obwiniony nie chciał skorzystać opuszczając samowolnie rozprawę, to tak wyrażona odmowa złożenia wyjaśnień dawała *a maiori ad minus* podstawę do zakończenia rozprawy i wydania orzeczenia, które –zgodnie z art. 61 § 3 KPSW – nie jest orzeczeniem zaocznym.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.

Orzeczenie niniejsze nie podlega dalszemu zaskarżeniu